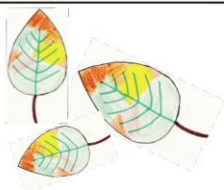

Starohobezský

S L O N

listopad
2017

K
Í
N
D
O
V
Ú

Nedávno jsme dorazili do školy plni prázdninových zážitků a ejhle, od té doby už uběhly tři měsíce. Takže se nacházíme v listopadu a někteří z nás se nestačí divit, jak čas rychle mívá. V tomto čísle si přečtete rozhovor, který nám poskytla paní učitelka Loučná, zaujmout mohou i další příspěvky. Připomínám blížící se prosincové dny s vánoční dílnou, besídkami či vánočními trhy. Prostě nás čeká opět plno práce, ale nyní je na řadě má maličkost. Zajímavé čtení přeje

Slon

Vichřice

Celou střední Evropu zasáhl poslední říjnový víkend orkán Herwart. Podle meteorologů byla bouře méně ničivější než bouře Kyrill z roku 2007. Protože jsme Herwart prožili i my, podělíme se s vámi o konkrétní zážitky.

O víkendu proběhla jakási vichřice. Foukal **dost silný vítr**, až jsem se bála, že to vyvrátí stromy, které máme u baráku. Stromy to naštěstí nevyvrátilo, ale odfouklo nám to králíkárnou a plot. Chvilkami u nás i sněžilo, přelo a kolem šesté hodiny večer, kdy probíhal nejhorší okamžik celého dění, jsme se s Dankou vydaly od kamarádky domů. Za 3 minuty jsme byly zmoklé jako slepice a promrzlé na kost. Doufám, že už nic takového nepřijde.

Anička

Celkem jsem se bála, protože mám pokoj v podkroví. Když fouká **obrovský vítr**, tak mám vždy takový divný pocit. Velkým oknem jsem se dívala, jak se stromy houpou ze strany na stranu. Představovala jsem si, jaké by to bylo, kdyby mi v pokoji přistál strom.

Peťa

Bylo to hrozné. Když jsem šel ven, tak mě to málem odneslo s sebou. Musel jsem chodit pozadu, aby mi vítr nefoukal do obličeje, protože **vichr** to byl **neskutečný**. V neděli jsme měli tady v Hobzí hrát fotbal, jenže kvůli počasí se akce zrušila. Bylo to z bezpečnostních důvodů, protože naše hřiště je obklopeno stromy. Kdyby na někoho strom spadl, tak z toho dobře nevyjde. Když jsem šel kolem hřiště, viděl jsem v parku u zámku spadlý strom. Ještě že tam zrovna nikdo nebyl.

Tomáš

Vichřice nám rozbila udírnu. **Vítr** byl **hrozný, chladný**, nebezpečí velké. Díval jsem se na zprávy, jak jsou polámané stromy. Stromy padaly na auta a přes silnice. Kombinace deště s vichřicí byla hrozná. Vichřice lámala skoro vše, co potkala. U nás doma vzala kus plastové eternitové střechy. Střecha odlétla až k sousedovým ovcím.

Matěj

Po mateřské dovolené se vrací na naši školu paní učitelka Hana Loučná.

Zodpověděla vaše dotazy a vy si přečtete její odpovědi.

1) Těšila jste se po MD do školy?

Popravdě... Radši bych byla ještě doma se svými dětmi... Nechtělo se mi od nich. Ale všechno jednou končí a něco nového začíná.

2) Proč jste si vybrala profesi učitelky?

...abych měla dlouhé prázdniny. ☺ To neee, baví mě pracovat s dětmi.

3) Porovnejte úroveň dětí nyní a před MD (chování a znalosti).

Je to individuální. Každý je jiný a jedinečný. Nyní i dříve byly děti chytré i méně chytré, vycvakané i méně vycvakané.

4) Chutná vám ve školní jídelně?

Ano, chutná! Nejlepší na tom je, že nemusím vařit. ☺ To oceníte, až se to bude týkat přímo vás samotných.

5) Jaké je vaše nejoblíbenější jídlo?

Nejsem vybíravá v jídle. Chutná mi skoro všechno. Mám ráda jak slaná jídla, tak i sladká. Třeba kynuté knedlíky s borůvkami, které jsou polité zakysanou smetanou s rozmačkanými borůvkami. Nepohrdnu výpečky se špenátem a bramborovými knedlíky. U jídla bych se asi rozepsala hodně, apetit mám. ☺

6) Kdy jste odešla na MD?

Před sedmi roky... Jak ten čas letí!!!

7) Kolik máte dětí?

Mám tři děti. Jednu holčičku a dva pořádné divochy (kluky)! ☺

8) Máte pejska?

Ne, pejska nemám.

9) Baví vás předměty, které učíte?

Některé více, některé méně. Ale většina ano.

10) Kdybyste si mohla vybrat, co byste chtěla učit?

Vybrala bych si matematiku. Baví mě čísla!

11) Jaké máte oblíbené filmy?

Mám ráda komedie a filmy, u kterých si člověk odpočine.

12) Jakou školu jste vystudovala?

Studovala jsem v Brně fakultu chemickou na VUT a k tomu jsem vystudovala pedagogické minimum na stavební fakultě.

13) Kdybyste měla vybrat 1 osobu, s níž byste měla žít, kdo by to byl?

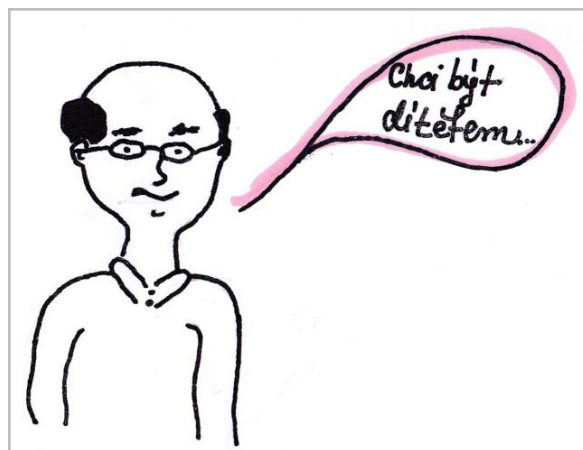
To je těžké... asi bych do jedné osoby nasoukala své děti a manžela. ☺

Co bych si přál/přála a proč...

Děti by chtěly být dospělí, dospělí dětmi

Dospělí by chtěli být dětmi, protože děti nemusí chodit do práce a nemají žádné starosti. Naopak děti chtějí být jako dospělí, ale myslím, že dospělí to nemají jednoduché, protože musí zařizovat spoustu věcí. My jako děti nemusíme dělat skoro nic, a proto si být dítětem užívám. Jen občas dospělým závidím, a to tehdy, když nemusí nikoho poslouchat.

Kačka

Žijeme v době, kdy **děti chtějí být dospělí** z nesmyslných důvodů. Většina z nás si ani neuvědomuje, jak náročné to asi je. Přejde nám, že dospělí si na nás vybíjejí zlost. Proto bychom chtěli být velcí a žít si své životy bez komandování rodičů. Dospělí to vidí naopak. Pořád slyšíme, jak říkají, že by se raději vrátili zpět do školy, než aby chodili do práce. Neumíme si představit, jaké to je být dospělým. Mít spoustu starostí a povinností. Já jsem ráda za to, že jsem ještě dítě a že se o nás stará mamka, které se snažíme pomáhat.

Anička

Dnešní děti se chtějí co nejvíce **podobat dospělým**. Už si nehrají venku na honěnou, nekreslí si panáka, nehrají si na hřišti. Místo toho sedí doma, koukají na televizi, hrají počítačové hry nebo zkoušejí kouřit. Myslí si, že být dospělým je jednodušší, protože nemusí chodit do školy a učit se. Takhle snadné to ale dospělí nemají. Mají totiž spoustu starostí, problémů, pořád někam spěchají. Proto by se chtěli raději vrátit do dětských let. Radši by chodili do školy než do práce, neměli by žádné starosti a běhali by venku s ostatními dětmi. Proto by si měl každý užívat dětství naplno, aby na něj mohl hezky vzpomínat.

Eliška

Děti by v této době **chtěly být dospělými**. Proč? Protože dospělí můžou pít alkohol, řídit auto a dělat si, co chtějí. A nikdo se nestará, co dělají. Ale spousta dětí si neuvědomuje, co mají dospělí za starosti a povinnosti. Chodí do práce, živí rodinu, starají se o děti, zařizují spoustu účtů, platí vše možné... Je to spousta starostí. Já osobně být dospělá ještě nechci. Chci si užít vše, co mě ještě čeká. Podle odborníků je člověk dospělý v 18 letech. Takže mě to čeká za čtyři roky. A že chtějí být dospělí dětmi? Ani se jim nedivím, já bych ty starosti, co mají, mít nechtěla. Děti totiž skoro nic nedělají a oproti dospělým nemají žádné starosti. Proto se chtějí rodiče vrátit do svých dětských let. Já osobně bych si zvolila možnost dopracovat se k dospělosti postupně a zažít si všechno to, co k tomu patří.

Daniela

Myslím, že si snad každé dítě hraje na rodinu. Děti si představují, že jsou ti velcí rodiče. A pořád **touží po tom být dospělí**. Podle mě je to proto, že nám jejich život připadá jednodušší a zajímavější. Nám rodiče pořád něco zakazují a přikazují a my se podle nich musíme řídit. Ale kdo něco zakazuje či přikazuje rodičům? Samozřejmě si myslíme, že nikdo. A láká nás představa, že bychom mohli dělat všechno, co nás napadne. Na druhou stranu si rodiče přejí být zase dětmi. Protože nemuseli chodit do práce, nemuseli se o nikoho starat. Teď jsou celé dny na nohou a mají hodně povinností. Jak rádi by vzali tašku a vyrazili do školy místo toho, aby šli do práce. Pro nás děti je škola něco strašného. A až později si uvědomíme, že škola tak špatná nebyla a že v životě budou daleko horší věci. Pak si budeme přát být dětmi.

Eliška

Naše zážitky se zvířaty

Pes – nejlepší přítel člověka

Byl mi necelý rok. Mamka s taťkou nám pořídili pejska. Byl to malý žlutý labrador. Hned, jak jsme se spolu viděli poprvé, jsme si padli do oka. Pořád se mi motal pod nohama. Vycítil, že teprve začínám chodit. Společně jsme spolu jedli rohlík, každý z jedné strany. Vyráběla jsem mu obojky z toaletáku. Když se mě mamka ptala, proč to dělám, odpověděla jsem, že to po mně pejsek chce. Jako další hloupost zmíním,

že jsem mu dávala pracovní brýle. Pořád jsem mu lezla do boudy. Jednou jsem ho do té boudy zahrnala a před boudou dala dvě stoličky. Nechtěla jsem ho pustit ven a on mě za trest kousl. Máme doma velký dvůr a já ho po tom dvoře pořád tahala za jeho psí tlamu. Zážiteků s Falcem mám hodně. Na to by mi nestačil celý sešit. A co můžu ještě dodat? To, že plánuji vyrobit Falcovi umělé srdce. Chci totiž, aby žil navždy, protože ho nechci ztratit.

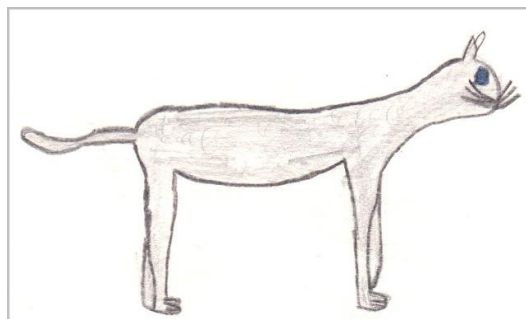
Anežka Natálie

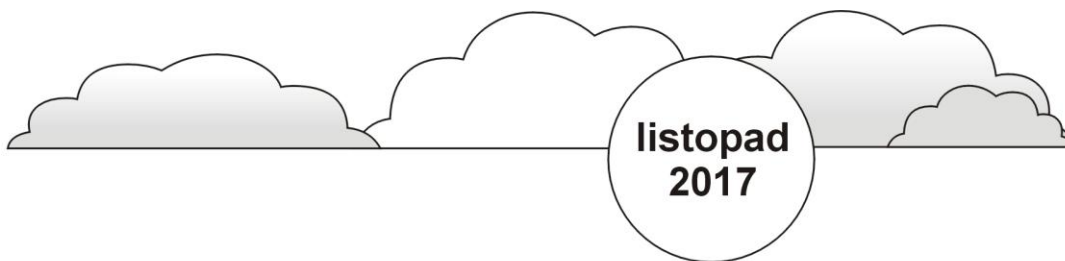

Kocour

Jednou jsem šla do pokojíku a se mnou tam byl i můj kocour. Sedla jsem si a on si sedl vedle mě. Náhle se na zdi objevil můj stín. Kocour koukal, protože na zdi se ukázal i jeho stín. Myslel si, že je tam jiná kočka, a tak se rozběhl proti zdi a narazil do ní. Pak si stoupl, začal mňoukat a pořád na tu zeď se svým stínem koukal. Nakonec se stínu tak bál, že na něj zasyčel a utekl za Bennym. To je náš pes. Hráli si spolu, kousali se a dopadlo to tak, že za chvíli oba dva usnuli.

Adéla

listopad
2017

Sedmáči dostali jednoduchou otázku, která se týkala jejich přání. Zde jsou odpovědi.

- Monika:** Být doma. Pořád. Protože tam jsou koně.
- Simča:** Přála bych si vidět budoucnost, přítomnost i minulost. Přála bych si číst myšlenky. Hodilo by se mi to při testech, kdy bych věděla odpověď na otázku.
- Honza, S.:** Chtěl bych být triliardář a vlastnit celou Hawai.
- Aneta:** Rodinný dům se zahradou, abych na tu zahradu mohla pustit našeho psa. Přála bych si oživovat mrtvé a vracet je do života. Přála bych si, aby byli všichni spravedliví.
- Daniela:** Nevím.
- Veronika:** Mít hodně peněz na celý život. Protože pak můžu skoro všechno.
- Kájík:** Přeji si, aby mi každý na mou každou otázku odpověděl pravdivě. Proč? Protože to chci vědět.
- Adéla:** Přála bych si být neviditelná a procházet zdmi.
- Honza V.:** Přál bych si super rychlost. A aby měli učitelé více peněz, protože nás připravují do života. Někteří žáci si myslí, že jsou učitelé otravní, ale já si jich vážím, protože díky nim se brácha dostal do Agrostroje Pelhřimov.
- Tadeáš:** Co bych si přál? Nic.
- Jan H.:** Chtěl bych umět létat. Možná, že nevzlétnu, ale to je jedno. Bavilo by mě létat nad Prahou a dívat se na lidi, jak jsou malí. Chtěl bych létat i do vesmíru.
- Šimon:** Přál bych si mít nekonečno přání. Pak bych si mohl přát, co by mě napadlo. Peníze, auto, motorku Mustang. A ještě bych si přál, aby škola nebyla povinná.
- Pepík:** Přál bych si řízek. Proč ne?
- Irča:** Přála bych si řidičák a auto. A abych mohla řídit a zajet si do Dačic, když budu něco potřebovat. Přála bych si mít doma surikatu.

Jaká máme přání?

tsk

ZŠ a MŠ Staré Hobzí

e-mail: skola.hobzi@dac.cz
www.skolahobzi.cz